

LBRIS

We know
books

gama
imago®

Al treilea volum al trilogiei *Scarlett Fife*

AUTORUL BESTSELLERULUI *ZEI SCĂPAȚI DIN LESĂ*

MAZ EVANS

**VIATA
FURTUNOASĂ**
a lui
**Scarlett
Fife**

ILUSTRĂȚII DE CHRIS JEVONS

Traducere din limba engleză de Andra Manole

Scarlett

Maisie

Polly

Domnisoara
Pitt-Bull

Mătușa
Amara Mătușa
Rosă

William U și mama lui

Emmeline

Jakub

Buni

Rita

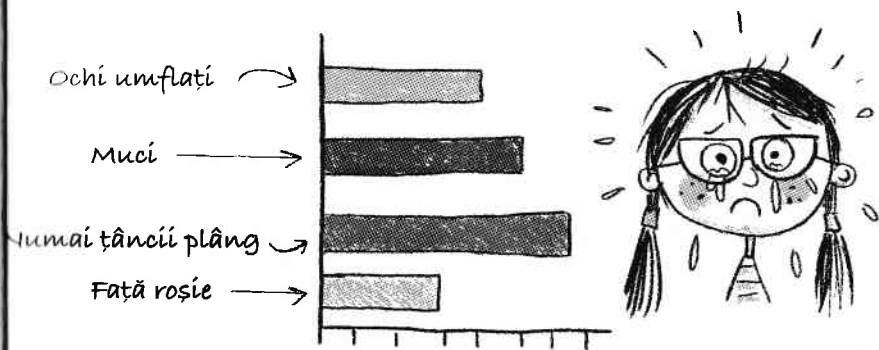

Bruce

CAPITOLUL XI

Nu voi plânga.

Uite și un grafic cu toate motivele pentru care nu
îmi place plânsul:

(Apropo, de ce plâng oamenii când sunt bucuroși?
Nu e ca și cum atunci când ești trist râzi sau când ești
rușinat te apuci să țipi. Nu mai fi așa lacom, plânsule,
primești un singur **SENTIMENT MARE**.)

Nu plâng.

Nu îmi place să plâng.

Nu vreau să plâng.

Nu o să plâng.

Au existat o groază de motive în ultima vreme pentru care aş fi putut plânge, însă nu am făcut-o. Pentru că eu sunt Scarlett Fife. Iar Scarlett Fife (asta-s eu, apropo) Nu. Plânge. De fapt, sunt așa multe chestii pentru care nu am plâns, încât o să fac o listă:

Chestii pentru care nu am plâns

1) Domnișoara Hugg NU mai vine la școala mea, Sf. Liduina.

Asta chiar e o veste oribilă. Domnișoara Hugg e CEA MAI BUNĂ profesoară din lume. Ne-a spus la un moment dat că a devenit profesoară pentru că îi

plac tare mult copiii, așa că nu am nici cea mai vagă idee de ce a hotărât să ne lase pe noi și să stea acasă cu noul ei bebeluș. Asta înseamnă că domnișoara Pit-Bull va fi profesoara noastră „permanent” (*adică până în clasa a 5-a*), ceea ce nu e chiar așa de rău, pentru că acum îmi place de ea, dar e cam ca atunci când tu vrei să comanzi înghețată cu ciocolată și nu au decât cu vanilie. Tot înghețată e, doar că nu e fix cea pe care o voiai.

2) William U se întoarce la școala mea, Sf. Liduina!!!

Ei, în legătură cu treaba asta chiar am multe **SENTIMENTE MARI** William U plecase de la Sf. Liduina ca să meargă la școala lui privată, doar că acum se întoarce! Iar cei de la vechea școală nu l-au învățat deloc cum să nu mai fie un ghimpe în coastă – este la fel de SUPER enervant. S-a întors și mama lui William U. Obișnuia să fie asistentă educațională

la noi, dar domnișoara Pit-Bull și-a exprimat niște **SENTIMENTE MARI** legate de treaba asta celui care se întâmpla să fie director la momentul ăla. Așa că acum mama lui William U nu mai este asistent educațional, iar ăsta e singurul lucru bun din toată povestea asta. Dar TOT a ajuns supraveghetor la locul de joacă, deci *tot* trebuie să o vedem în fiecare zi, și ea *tot* poate să vadă Ce Îl Supără pe William (*adică tot, apropo, pentru că William U are un băț în partea din spate. Asta înseamnă „fund”, dar încerc să folosesc cuvinte Politicoase din Vremurile Apuse în loc să zic pârț, pipi, caca și alte chestii d-astea*).

3) Mi-am părăsit casa

Acum șase săptămâni ne-am mutat în noua noastră casă, în grădina lui Lady Tottington-Snoot, pentru că Jakub și-a început noul serviciu oribil (*vezi mai jos*). Noua casă este grozavă, dar faptul că a trebuit să îmi iau la revedere de la vechea noastră

casă m-a întristat foarte tare. Mi-am luat la revedere de la fiecare cameră, și fiecare fereastră, și fiecare ușă, și fiecare floare din grădină. Apoi mama mi-a zis că trebuie să încetez, pentru că noii locatari voiau și ei să intre în noua lor casă. Dar, chiar dacă eram am fost foarte tristă, pentru că era singurul acasă pentru mine, în afară de casa lui tati, cea a mătușilor Rosa și Amara și casa lui buni, NU AM PLÂNS!!

4) Noul serviciu oribil al lui Jakub (v-am zis)

Eram tare fericită că Jakub a primit slujba visurilor sale, devenind grădinarul lui Lady Tottington-Snoot. Dar acum nu mai sunt deloc fericită. Jakub trebuie să muncească toată ziua și în mare parte din weekend și nu mai putem face NIMIC din chestiile distractive pe care le făceam înainte. Mama zice că aici Jakub are Ceva Bun, dar eu aș prefera să mergem undeva unde să aibă Ceva Mai Bun, precum jocurile de sâmbătă de la piscina

Ud și Amețitor. *(Apropo, mama este acum SUPER ENORMĂ cu doi bebeluși în burtică, și de abia mai poate merge, ce să mai zic de înotatul în piscină. Cred că dacă ar încerca să se dea pe toboganul cu apă ar rămâne blocată acolo și ar trebui să fie salvată, exact ca atunci când tatăl lui William D și-a pierdut șortul și a trebuit să rămână în toboganul acoperit Laguna Albastră, ca să nu îi vadă toată lumea partea din spate.)*

5) Maisie

Până la momentul de față, ăsta e cel mai grav motiv dintre toate. Maisie, prietena mea cea mai bună de la școală, s-ar putea să se mute *(eu, ea și cu Polly am decis că Maisie va fi cea mai bună prietenă a mea de la școală, iar Polly va fi cea mai bună prietenă a mea de acasă, apropo, pentru că așa e cel mai ușor să rânduim lucrurile, acum că mama lui Polly, Rita, s-a mutat cu tatăl meu)*. Familia adoptivă temporară a

lui Maisie se mută în Australia, iar Maisie nu poate merge cu ei. Mă bucur tare mult că nu va merge și ea în Australia, pentru că e la o distanță de o zi întreagă; la ea ar fi miercuri, când la mine ar fi abia marți, iar asta ar însemna să nu mai fim niciodată în aceeași zi. Dar acum va trebui să meargă la o altă familie adoptivă temporară, care s-ar putea să nu locuiască în zonă, ceea ce înseamnă că Maisie ar putea fi nevoită să își schimbe și casa, ȘI școala. Dacă aș fi genul de persoană care plânge, ăsta ar fi genul de lucru pentru care aș plânge. Dar eu nu plâng.

Deci vedeți? Chiar și cu TOATE motivele astea, eu nu am plâns.

Deci nu voi plânge azi.

Chiar dacă, atunci când am coborât dimineață la

micul-dejun, mama, mătușa Rosa și mătușa Amara și
Jakub plâneau cu toții.

Chiar dacă mi-au spus că buni a fost dusă la spital
azi-noapte.

Chiar dacă buni a trebuit să fie adormită ca să facă
o operație care să-i repare inima.

Chiar dacă buni nu s-a mai trezit din operație.

Chiar dacă nu o voi mai vedea pe buni niciodată.

NU.

O.

Să.

Plâng.

